

боги въ долината. Въ планината, която окръжава тази долина, сѣ били ископани гробовете на фараонитѣ отъ XVIII, XIX и XX династии. Тамъ обаче, не всички царѣ отъ казанитѣ династии сѣ бивали погребани, защото откритието до сега гробове сѣ около 25, аче и за повече има твърдо малко нѣшто. —

За да се отиде въ Бибанъ-елъ-моукъ, минава се пустинята. Амищо по-мъглаго, нищо по-мъртво нѣма отъ този нѣтъ, който води къмъ гробищата. Тамъ нито едно дърво, нито едно растение, нито една трѣва. Колко трѣбва да е било безкрайно желанието на онзи фараонъ да живѣе въ миръ на онзи свѣтъ! Какво въ голѣмъ страхъ сѣ имали да не бѣдѣтъ смутени отъ нѣкое нѣмествие на варваритѣ, въ вѣнчилъ си покой!

Всичкиятъ гробове на Бибанъ-елъ-моукъ сѣ издѣлвани въ скалата; всички сѣ съдържащи мумии на царѣ отъ тивански династии; всички сѣ въ видъ на камери съ навесени планове, които се омучивають въ планината. Вдигнѣ царската мумия поставѣна на мѣстото си, портата бѣ била затворена, и околната мѣстностъ така добро приравнена, цотто не можеше не само да се камбри, но и да се усѣли человекъ, те има тамъ гробъ. —

Гробътъ обаче не е цѣлъ таковъ. Церковията, параклиса се тамъра далечъ въ планината, въ сурънѣхъ въ Тамасеума въ Медине-абу. Както Мемфиската пирамида ^{и така и} тиванската планина съдържа само кулоаритѣ и скелети. —

Нѣбѣзъ деѣ, чистата душа не се излагаше на никаква сериозна опасностъ; нѣ вѣсѣрѣжа, въ часттъ, когато вѣнчилъ води, които мерѣ въверху свода на небесата, падахъ къмъ западъ въ видъ на широки водопади и се поглъщахъ въ вътрѣшността на земята, тѣ прониквае съ варката на свѣтъ и челоата свѣта отъ своѣ божове, въ единъ свѣтъ, усѣлятъ съ прилики и опасности.